

[Rager.]

gaard og Brandchef Folke, dernæst af den første alene og nu af Grosserer Valdemar Sørensen, altsaa desværre en ringe Repræsentation kvantitativt, men kvalitativt saa meget desto bedre, har de altid hævdet det samme, som jeg angiver her. Jeg er derfor ogsaa den højtærede Indenrigsminister taknemmelig for hans Udtalelse om, at der i hvert Fald vil kræves en særlig Lov for at faa Frederiksberg Kommune indlemmet i København.

Vi fra vor Side er ikke blinde for den Fare, som det nuværende konservative Styre paa Frederiksberg medfører for Kommunens Selvstændighed. Vi maa tage absolut Afstand fra den Maade, hvorpaa man fra toneangivende Side har ment at burde optræde, med det Resultat, at de løbende Forhandlinger er blevet afbrudt, uden at der er opnaaet nogen fredelig Overenskomst. Vi kan kun skønne, at der bag denne Optræden ligger den Tro, at den Nølerpolitik, man allerede gennem mange Aar har ført, vil tjene til Bevarelse af status quo. Men vi tror ikke, at dette under de eksisterende Forhold er muligt i Længden.

Jeg er sely gammel Frederiksberger og har tilbragt 28 Aar i den Kommune, saa jeg har ikke glemt min Sympati for den og forstaar stadig, hvorfor man nødig vil indlemmes i den storkøbenhavnske Kommune, naar man ved fornuftig Optræden lige saa vel kan føre sit Liv videre selvstændigt. Jeg erindrings fra min Tid et godt og frisindet Styre i Frederiksberg Kommune, den Gang den blev ledet af Dr. Jacoby og Overretssagfører Niels Petersen. Tiltrækkende at komme ind under det stærkt centraliserede — det efter min Mening for stærkt centraliserede — Styre i København, er det ikke for vore frederiksbergske Meningsfæller. Vi ser mere Løsningen i en Sammenslutning af storkøbenhavnske Kommuner end i een storkøbenhavnsk Kommune.

Jeg har her angivet det Standpunkt, som mine Vælgere har til denne Sag, og vi kan kun anbefale dem, der ikke ønsker at udsætte Frederiksbergs Selvstændighed for Fare, at sørge for, at der kommer Folk til Roret i den Kommune, som forstaar, hvilke Pligter der paahviler en Kommune, som udgør en Del af den danske Hovedstad i den anden Fjerdedel af det nittende Aarhundrede. Men vi tror paa den anden Side, at det er paa høje Tid, det sker.

Fra denne rent lokale Sag vil jeg gerne have Lov til at gaa over til en Sag, som i første Række interesserer mig som Repræsentant for København. For nogle Dage siden

er der paa ærede Medlemmers Bord omdelt en Betænkning, der er afgivet af et af den højtærede Minister for offentlige Arbejder nedsat Udvalg, angaaende Elektrificering af den københavnske Nærtrafik. Jeg haaber, at denne Sag maa kunne fremmes, og maa kunne fremmes hurtigt. Der kan derigennem sættes et stort Arbejde i Gang, der vil give Beskæftigelse til mange Hænder, og der vil kunne sættes et Arbejde i Gang, der vil kunne føre til noget godt.

Storbyens Trafiklinier er af overordentlig Vigtighed, men vi maa ikke være blinde for een Ting. Efter Forslaget vil Staten faa visse Millioner at anvende til Bygning og Elektrificering af disse Baner; men samtidig vil der uden Tvivl ske en meget stærk Stigning af Grundværdierne i de Kommuner, hvorigennem disse Baner føres, altsaa Gentofte, Lyngby-Taarbæk og Søllerød Kommuner. Hvis Rigsdagen ikke i Tide samtidig med Vedtagelsen af Elektrificeringen ved egnede Lovforslag tager Hensyn dertil, saaledes at man er sikker paa, at de bliver ført ud i Livet sammen med Elektrificeringen, vil vi atter se, hvad vi har set saa tidt, at Staten bruger en Mængde Penge til et almennyttigt Formaal, som udelukkende kommer en Række private Grundspekulanter til gode, udover den Glæde det naturligvis i dette Tilfælde er for det almindelige Publikum at kunne benytte Trafikmidlerne.

Dette bør og skal hindres. Der er ikke Tvivl om, at denne Elektrificering vil medføre en saa ganske overordentlig stor Værdistigning i disse Kommuner, at Rigsdagen i Tide maa være klar derover og tage Hensyn dertil; og det bør ogsaa i Tide siges her, idet allerede Betænkningens Tilsynskomst og eventuelle Behandling her kan give Stødet til Grundspekulation derude, at Rigsdagen vil forbeholde sig at gaa ud fra Værdierne i *Dag* og ikke dem, der foreligger om et Aar, naar Spekulationen allerede har taget Fart.

Jeg vil derefter gerne gaa over til nogle andre Emner. Først vil jeg minde om, at Polyteknisk Læreanstalt holdt 100-Aars-Jubilæum den 30. August i Aar. Ved den Lejlighed var den højtærede Undervisningsminister forhindret i at være til Stede, men han var paa udmærket Maade substitueret af den højtærede Statsminister Hr. Stauning, der holdt en Tale, som Tilhørerne var særdeles tilfredse med. Den højtærede Statsminister udtalte bl. a., at de store Vidundere, vi har set opstaa i vor Tid — han nævnte dem: Radio o. s. v. — er baaret frem af den Videnskab og Ingeniørkunst, der er Resultatet af Polyteknisk Læreanstalts